

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2010

N:o 1396—1398

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1396	Laki uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta	4645
1397	Valtioneuvoston asetus uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta	4660
1398	Työ- ja elinkeinoministeriön asetus Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista	4664

N:o 1396

Laki

uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää sähkön tuottamista uusiutuvilla energialähteillä ja näiden energialähteiden kilpailukykyä sekä monipuolistaa sähkön tuotantoa ja parantaa omavaraisuutta sähkön tuotannossa.

2 §

Lain soveltamisala

Tässä laissa säädetään valtion varoista tuu-

livoimalla, biokaasulla, puupolttoaineella ja vesivoimalla tuotetusta sähköstä maksettavasta tuotantotuesta.

3 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Tämän lain nojalla maksettavaa tuotantotukea ei pidetä valtionavustuslaissa (688/2001) tarkoitettuna valtionavustuksena.

4 §

Viranomaiset ja niiden tehtävät

Tämän lain mukaisen toiminnan yleinen ohjaus, seuranta ja kehittäminen kuuluvat työ- ja elinkeinoministeriölle.

HE 152/2010
TaVM 30/2010
PeVL 37/2010
MmVL 21/2010
YmVL 20/2010
EV 241/2010

187—2010

Energiamarkkinavirasto valvoo tämän lain noudattamista sekä hoitaa muut tässä laissa sille säädettyt tehtävät.

5 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *verkonhaltijalla* sähkömarkkina- laissa (386/1995) tarkoitettua verkkonhaltijaa;
- 2) *tuulivoimalalla* voimalaitosta, jossa tuotetaan tuuliturbiineilla sähköä ilman virtauksen liike-energiasta yhdessä tai useammassa samaan verkkonhaltijan mittariin kytketyssä generaattorissa;
- 3) *biokaasulla* orgaanisen aineksen anaerobisen hajoamisen tuotetta, jonka pääkomponentit ovat metaani ja hiilidioksidi;
- 4) *biokaasuvoimalalla* voimalaitosta, jossa suoraan tai kaasuverkon kautta voimalaitokselle siirretystä biokaasusta tuotetaan sähköä yhdessä tai useammassa samaan verkkonhaltijan mittariin kytketyssä generaattorissa;
- 5) *biokaasulaitoksella* laitosta, jossa määttämällä biomassaa bioreaktorissa suljetussa tilassa syntyy biokaasua;
- 6) *metsähakkeella* polttohaketta ja mursketta, jotka valmistetaan suoraan metsästä saatavasta puusta;
- 7) *metsähakevoimalalla* voimalaitosta, jossa tuotetaan sähköä metsähakkeella yhdessä tai useammassa samaan verkkonhaltijan mittariin kytketyssä generaattorissa;
- 8) *puupolttoaineella* metsähaketta sekä teollisuuden sivutuotepuuta, joka syntyy metsäteollisuuden puunjalostusprosessin sivu- tai jätetuotteena syntyvästä puuaineksesta;
- 9) *puupolttoainevoimalalla* voimalaitosta, jossa tuotetaan lämpöä ja sähköä puupolttoaineella yhdessä tai useammassa samaan verkkonhaltijan mittariin kytketyssä generaattorissa;
- 10) *vesivoimalalla* voimalaitosta, jossa tuotetaan sähköä vesivoimalla yhdessä tai useammassa samaan verkkonhaltijan mittariin kytketyssä generaattorissa;
- 11) *päästöoikeudella* päästökauppalaisa (683/2004) tarkoitettua päästöoikeutta;
- 12) *sähkön tuottajalla* luonnollista henkilöä ja oikeushenkilöä, jonka hallinnassa on voimalaitos.

2 luku

Hyväksyminen syöttötariffijärjestelmään

6 §

Syöttötariffijärjestelmä

Syöttötariffijärjestelmässä sähkön tuottajalle, jonka tuulivoimala, biokaasuvoimala, metsähakevoimala tai puupolttoainevoimala on hyväksytty järjestelmään, maksetaan mää- räajan sähkön markkinahinnan tai päästöoi- keuden hinnan perusteella muuttuvaa tukea (*syöttötariffi*) tukeen oikeuttavasta tuotan- nosta.

Syöttötariffijärjestelmään voidaan hyväk- syä:

- 1) metsähakevoimaloita;
 - 2) tuulivoimaloita, kunnes järjestelmään hyväksytyjen tuulivoimaloiden generaatto- reiden yhteenlaskettu nimellisteho ylittää 2 500 megavolttiampeeria;
 - 3) biokaasuvoimaloita, kunnes järjestel- mään hyväksytyjen, pääasiallisesti biokaasu- laitoksessa syntyvää biokaasua käyttävien biokaasuvoimaloiden generaattoreiden yh- teenlaskettu nimellisteho ylittää 19 megavolt- tiampeeria; sekä
 - 4) puupolttoainevoimaloita, kunnes järjes- telmään hyväksytyjä puupolttoainevoima- loita on enemmän kuin 50 ja niiden generaat- toreiden yhteenlaskettu nimellisteho ylittää 150 megavolttiampeeria.
- Etuoikeus tulla hyväksytyksi syöttötariffi- järjestelmään on sillä sähkön tuottajalla, joka on ensimmäisenä hakenut hyväksymistä 14 §:ssä säädetyllä tavalla.

7 §

Hyväksymisen yleiset edellytykset

Syöttötariffijärjestelmään voidaan hyväk- syä tuulivoimala, biokaasuvoimala, metsäha- kevoimala ja puupolttoainevoimala, joka si- jaitsee Suomessa tai Suomen aluevesillä ja on liitetty sähköverkkoon siellä sekä jolla on toiminnalliset ja taloudelliset edellytykset sähkön tuotannolle.

Voimalaitoskohtaisista edellytyksistä jär- jestelmään hyväksymiselle säädetään 8—11 §:ssä.

8 §

Metsähakevoimalan hyväksymisen erityiset edellytykset

Metsähakevoimala voidaan hyväksyä syöttötariffijärjestelmään vain, jos:

- 1) sen generaattoreiden yhteenlaskettu nimellisteho on vähintään 100 kilovolttiampeeria; sekä
- 2) se ei kuulu eikä ole kuulunut syöttötariffijärjestelmään.

9 §

Tuulivoimalan hyväksymisen erityiset edellytykset

Tuulivoimala voidaan hyväksyä syöttötariffijärjestelmään vain, jos:

- 1) se ei ole saanut valtiontukea;
- 2) se on uusi eikä se sisällä käytettyjä osia; sekä
- 3) sen generaattoreiden yhteenlaskettu nimellisteho on vähintään 500 kilovolttiampeeria.

10 §

Biokaasuvoimalan hyväksymisen erityiset edellytykset

Biokaasuvoimala voidaan hyväksyä syöttötariffijärjestelmään vain, jos:

- 1) se ei ole saanut valtiontukea;
- 2) se on uusi eikä se sisällä käytettyjä osia;
- 3) sen generaattoreiden yhteenlaskettu nimellisteho on vähintään 100 kilovolttiampeeria; sekä
- 4) se käyttää polttoaineena sellaisessa biokaasulaitoksessa syntyvää biokaasua, joka ei ole saanut valtiontukea, joka on uusi ja joka ei sisällä käytettyjä osia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu biokaasuvoimala voidaan hyväksyä syöttötariffijärjestelmään lämpöpremiolla korotettuun syöttötariffiin oikeutettuna, jos:

- 1) se tuottaa sähkön tuotannon yhteydessä lämpöä hyötykäyttöön; sekä
- 2) sen kokonaishyötysuhde on vähintään 50 prosenttia tai, jos sen generaattoreiden yhteenlaskettu nimellisteho on vähintään 1 megavolttiampeeri, vähintään 75 prosenttia.

11 §

Puupolttoainevoimalan hyväksymisen erityiset edellytykset

Puupolttoainevoimala voidaan hyväksyä syöttötariffijärjestelmään vain, jos:

- 1) se ei ole saanut valtiontukea;
- 2) se on uusi eikä se sisällä käytettyjä osia;
- 3) sen generaattoreiden yhteenlaskettu nimellisteho on vähintään 100 kilovolttiampeeria ja enintään 8 megavolttiampeeria;
- 4) siinä tuotetaan sähkön tuotannon yhteydessä lämpöä hyötykäyttöön; sekä
- 5) sen kokonaishyötysuhde on vähintään 50 prosenttia tai, jos sen generaattoreiden yhteenlaskettu nimellisteho on vähintään 1 megavolttiampeeri, vähintään 75 prosenttia.

12 §

Tarkemmat säännökset hyväksymisen edellytyksistä

Tarkempia säännöksiä syöttötariffijärjestelmään hyväksymisen edellytyksistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Ennakoilmoitus

Sähkön tuottajan on tehtävä kirjallinen ennakoilmoitus Energiamarkkinavirastolle kuukauden kuluessa päätöksestä rakentaa syöttötariffijärjestelmään hyväksymisen edellytykset täyttävä tuulivoimala, biokaasuvoimala tai puupolttoainevoimala.

Ennakoilmoituksessa on oltava tiedot rakennettavan voimalaitoksen generaattoreiden yhteenlasketusta nimellistehosta ja suunnitellusta käyttöönoton ajankohdasta sekä luotettava arvio voimalaitoksen vuosituotannosta. Biokaasuvoimalaa ja puupolttoainevoimalaa koskevassa ennakoilmoituksessa on oltava tiedot myös lämmön hyötykäytöstä ja voimalaitoksen kokonaishyötysuhteesta.

Jos ennakoilmoituksessa annetuissa tiedoissa tapahtuu muutos, sähkön tuottajan on viipymättä ilmoitettava asiasta Energiamarkkinavirastolle.

Tarkempia säännöksiä ennakoilmoituksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

14 §

Hakemus

Sähkön tuottajan on tehtävä syöttötariffijärjestelmään hyväksymistä varten hakemus Energiamarkkinavirastolle.

Hakemus on tehtävä ennen kuin tuulivoimala, biokaasuvoimala ja siihen biokaasua tuottava biokaasulaitos tai puupolttoainevoimala otetaan kaupalliseen käyttöön. Metsähakevoimalan hyväksymistä koskeva hakemus voidaan tehdä myös metsähakevoimalan kaupalliseen käyttöön ottamisen jälkeen.

Hakemuksessa on esitettävä viranomaisharkinnan kannalta tarpeelliset selvitykset sähkön tuottajasta, voimalaitoshankkeesta ja voimalaitoksesta. Tuulivoimalan, biokaasuvoimalan ja puupolttoainevoimalan hyväksymistä koskevassa hakemuksessa on ilmoitettava myös suunniteltu kaupalliseen käyttöön ottamisen ajankohta.

Hakemukseen on liitettävä suunnitelma tukeen oikeuttavan sähkön tuotannon seurannasta. Hakemukseen on liitettävä myös todentajan varmennus siitä, että voimalaitoksen sijainti ja verkkoliitäntä täyttävät 7 §:ssä säädetty vaatimukset, sekä siitä, että voimalaitos täyttää ne edellytykset, jotka sitä 8 §:n 1 kohdan, 9 §:n 2 tai 3 kohdan, 10 §:n 1 momentin 2—4 kohdan tai 2 momentin taikka 11 §:n 2—5 kohdan mukaan koskevat, samoin kuin todentajan varmennus voimalaitoksen vuosituotantoa koskevasta tarkennetusta arviosta.

Tarkempia säännöksiä hakemuksesta ja sen liitteistä sekä todentajan varmennuksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

15 §

Hyväksymispäätös

Energiamarkkinavirasto hyväksyy voimalaitoksen syöttötariffijärjestelmään, jos hakemuksessa on osoitettu, että tässä laissa säädetty edellytykset täyttyvät, että ennakkoilmoitus on tehty 13 §:n mukaisesti ja että hyväksymiselle ei ole tässä laissa säädettyä estettä.

Hyväksymispäätöksessä on oltava tiedot sähkön tuottajasta ja määräykset:

1) voimalaitoksesta ja sen generaattoreiden yhteenlasketusta nimellistehosta;

2) sovellettavasta tuotantotuesta;

3) sähkön tuotannon kokonaismäärästä, jolle syöttötariffia enintään maksetaan päätöksen voimassaoloaikana, jos kyseessä on tuulivoimala, biokaasuvoimala tai metsähakevoimala; sekä

4) muista, yleisen tai yksityisen edun kannalta välttämättömistä ja päätöksen edellytysten toteuttamiseen liittyvistä seikoista.

16 §

Oikeus syöttötariffiin

Syöttötariffi maksetaan kolmen kuukauden aikana (*tariffijakso*) tuotetusta sähkön määrästä. Sähkön tuottajan oikeus syöttötariffiin alkaa hyväksymispäätöksen lainvoimaiseksi tuloa seuraavasta tariffijaksosta.

Sähkön tuottaja voi saada syöttötariffin enintään kahdentoista vuoden ajan siitä, kun oikeus syöttötariffiin alkaa.

Sähkön tuottajalla ei kuitenkaan ole oikeutta syöttötariffiin:

1) tuulivoimalassa, biokaasuvoimalassa tai metsähakevoimalassa tuotetusta sähköstä, joka ylittää hyväksymispäätöksessä 15 §:n 2 momentin 3 kohdan nojalla annetussa määräyksessä vahvistetun kokonaismäärän;

2) puupolttoainevoimalassa tuotetusta sähköstä enempää kuin 750 000 euroa neljältä perättäiseltä tariffijaksolta.

Tarkempia säännöksiä kalenterivuoden jakaantumisesta tariffijaksoihin ja syöttötariffin maksamisen perusteena olevasta sähkön tuotannon määrästä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Ennakkotieto toiminnallisista ja taloudellisista edellytyksistä sähkön tuotannolle

Energiamarkkinavirasto antaa sähkön tuottajan kirjallisesta hakemuksesta tiedon siitä, täyttääkö hanke 7 §:n 1 momentissa säädetty toiminnalliset ja taloudelliset edellytykset (*ennakkotieto*). Ennakkotieto annetaan määräjäksi, kuitenkin enintään kahdeksi vuodeksi. Hakemuksessa on esitettävä viranomaisharkinnan kannalta tarpeellinen selvitys sähkön tuotannon toiminnallisista ja taloudellisista edellytyksistä.

Energiamarkkinaviraston on noudatettava ennakkotietoa sen voimassaolon ajan 15 §:ssä tarkoitettua päätöstä tehdessään.

Tarkempia säännöksiä hakemuksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

18 §

Hyväksymispäätöksen raukeaminen

Hyväksymispäätös raukeaa, kun sähkön tuottajalla ei enää ole oikeutta syöttötariffiin 16 §:n nojalla.

Energiamarkkinavirasto voi päättää, että hyväksymispäätös raukeaa, jos:

1) voimalaitoksen toiminta on ollut keskeytyneenä sähkön tuottajasta riippuvasta syystä yhtäjaksoisesti vähintään vuoden;

2) voimalaitoksen toimintaa ei ole aloitettu tai sen toiminnan alkamisen kannalta olennaisia toimenpiteitä tehty viiden vuoden kuluessa hyväksymispäätöksen lainvoimaiseksi tulosta; taikka

3) sähkön tuottajan omaisuutta on ulosmittattu, hän on joutunut selvitystilaan tai hänet on haettu konkurssiin taikka tuomioistuimien päätöksien johdosta velkajärjestely- tai saneerausmenettelyn aloittamisesta.

Energiamarkkinaviraston on päätettävä, että hyväksymispäätös raukeaa, jos sähkön tuottaja tekee asiaa koskevan hakemuksen.

19 §

Hyväksymispäätöksen muuttaminen

Energiamarkkinavirasto voi muuttaa hyväksymispäätöstä, jos päätöksessä annettun määräyksen perusteessa tapahtuu pysyväksi katsottava muutos.

Hakemuksen päätöksessä määrätyn generaattoreiden yhteenlasketun nimellistehon tai sähkön tuotannon kokonaismäärän korottamiseksi taikka lämpöpreemion saamiseksi biokaasuvoimalassa tuotetusta sähköstä voi panna vireille sähkön tuottaja.

Hakemukseen on liitettävä 14 §:n 4 momentissa tarkoitettu suunnitelma ja varmenukset. Hakemuksesta tehtävään päätökseen sovelletaan, mitä 15 §:ssä säädetään syöttötariffijärjestelmään hyväksymisestä tehtävästä päätöksestä.

20 §

Hyväksymispäätöksen peruuttaminen

Energiamarkkinavirasto voi peruuttaa hyväksymispäätöksen, jos:

1) hakemuksessa tai sen liitteessä on annettu virheellisiä tai puutteellisia tietoja, jotka ovat olennaisesti vaikuttaneet päätökseen tai muutoin siihen liittyvään harkintaan; taikka

2) voimalaitoksen sijainti tai verkkoliitäntä ei enää täytä 7 §:ssä säädettyjä vaatimuksia, jokin 8—11 §:ssä säädetty voimalaitoksen hyväksymisen edellytys ei enää täyty taikka sähkön tuottaja on olennaisella tavalla laiminlyönyt tai rikkonut tässä laissa säädettyä velvollisuutta tai rajoitusta taikka hyväksymispäätöksessä annettua määräystä eivätkä asianomaiselle sähkön tuottajalle annetut huomautukset ja varoitukset ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen.

21 §

Hyväksymispäätöksen siirto

Energiamarkkinaviraston on siirrettävä hyväksymispäätös toiselle sähkön tuottajalle, jos päätöksessä mainitun voimalaitoksen hallinta siirtyy toiselle sähkön tuottajalle ja sähkön tuotantoon on edelleen toiminnalliset ja taloudelliset edellytykset. Siirtämistä varten sähkön tuottajan on kirjallisesti ilmoitettava Energiamarkkinavirastolle voimalaitoksen hallinnan siirtymisestä sekä toimitettava tarpeelliset tiedot siirron saajasta ja tämän suostumuksesta siirtoon.

Siirron saaja vastaa hallinnassaan olevan voimalaitoksen osalta sähkön tuottajalle tässä laissa säädettyistä velvollisuuksista ja on oikeutettu syöttötariffiin saatuaan tiedon hyväksymispäätöksen siirtämisestä.

Päätätessään hyväksymispäätöksen siirtämisestä Energiamarkkinaviraston on samalla tarkistettava hyväksymispäätöstä 15 §:n 2 momentissa mainittujen seikkojen osalta.

Tarkempia säännöksiä siirtämisestä koskevasta ilmoituksesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

22 §

Sähkön tuottajan yleiset velvollisuudet

Sähkön tuottajan on viipymättä ilmoitettava Energiamarkkinavirastolle:

1) pysyvistä muutoksista, jotka koskevat 7—11 §:ssä säädettyä edellytystä tai hyväksymispäätöksessä annetun määräyksen perustetta;

2) muutoksista syöttötariffijärjestelmään hyväksytyin voimalaitoksen hallintasuhteissa;

3) syöttötariffijärjestelmään hyväksytyin voimalaitoksen käyttöön ottamisen viivästyttämisestä; sekä

4) yli kolme kuukautta kestävästä katkoksesta sähkön tuotannossa.

Sähkön tuottajan tulee pitää yllä luotettavaa kirjanpitoa voimalaitoksessa käytetyistä polttoaineista ja niiden energiasisällöstä tariffijaksoittain, jos voimalaitoksessa on mahdollista käyttää erilaisia polttoaineita.

Sähkön tuottajan tulee pitää yllä luotettavaa kirjanpitoa puupolttoainevoimalassa tai 10 §:n 2 momentissa tarkoitettussa biokaasuvoimalassa tuotetun lämmön hyötykäytöstä ja mainitun voimalaitoksen kokonaisuhyötysuhteesta.

Tarkempia säännöksiä ilmoitettavista seikoista sekä 2 ja 3 momentissa tarkoitettusta kirjanpidosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

3 luku

Syöttötariffin maksaminen

23 §

Tavoitehinnan ja muuttuvan tuotantotuen määrä

Syöttötariffijärjestelmään hyväksytyssä tuulivoimalassa, biokaasuvoimalassa ja puupolttoainevoimalassa tuotetun sähkön tavoitehinta on 83,50 euroa megawattitunnilta.

Syöttötariffijärjestelmään hyväksytyssä metsähakevoimalassa tuotetusta sähköstä maksetaan päästöoikeuden hinnan mukaan muuttuvaa tuotantotukea enintään 18 euroa megawattitunnilta.

24 §

Tavoitehintaan ja muuttuvaan tuotantotukeen oikeuttava sähkön tuotanto

Tavoitehintaan ja muuttuvaan tuotantotukeen oikeuttavaa sähkön tuotantoa on voimalaitoksen generaattorissa tuotettu sähkö, josta on vähennetty voimalaitoksen omakäyttölaitteiden kuluttama sähköenergia. Omakäyttölaitteina pidetään niitä voimalaitoksen laitteita ja koneita, jotka voimalaitoksessa tarvitaan sähkön tai sähkön ja lämmön tuottamiseen ja tuotantovalmiuden ylläpitämiseen sekä laitoksen aiheuttamien ympäristöhaittojen poistamiseen tai pienentämiseen.

Tavoitehintaan ja muuttuvaan tuotantotukeen oikeuttava sähkön tuotanto määräytyy sen verkonhaltijan mittarilukeman perusteella, jonka verkkoon sähkön tuottaja on liittynyt. Sähkön tuotanto voi määräytyä myös sähkön tuottajan tai sähkön käyttäjän mittarilukeman perusteella, kun kyse on muusta kuin jakeluverkkoon syötetystä sähköstä. Sähkön tuotanto ei kuitenkaan oikeuta tavoitehintaan eikä muuttuvaan tuotantotukeen niiltä tunneilta, joina voimalaitoksen sijaintipaikan sähkön markkinahinta on negatiivinen.

Biokaasuvoimalassa tavoitehintaan oikeuttaa vain biokaasulaitoksessa syntyvään biokaasuun perustuva sähkön tuotanto. Puupolttoainevoimalassa tavoitehintaan oikeuttaa vain puupolttoaineeseen perustuva sähkön tuotanto. Metsähakevoimalassa muuttuvaan tuotantotukeen oikeuttaa vain metsähakkeen perustuva sähkön tuotanto.

Tarkempia säännöksiä tavoitehintaan ja muuttuvaan tuotantotukeen oikeuttavasta sähkön tuotannosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

25 §

Syöttötariffi

Tuulivoimalassa, biokaasuvoimalassa ja puupolttoainevoimalassa tavoitehintaan oikeuttavasta sähkön tuotannosta maksetaan syöttötariffina tavoitehinta vähennettynä voimalaitoksen sijaintipaikan kolmen kuukauden sähkön markkinahinnan keskiarvolla.

Jos sähkön markkinahinnan keskiarvo kolmen kuukauden aikana on alle 30 euroa megawattitunnilta, syöttötariffina maksetaan tavoitehinta vähennettynä 30 eurolla megawattitunnilta.

Metsähakevoimalassa tuotantotukeen oikeuttavasta sähkön tuotannosta maksetaan syöttötariffina 18 euroa megawattitunnilta, kun kolmen kuukauden päästöoikeuden markkinahinnan keskiarvo on enintään 10 euroa. Syöttötariffi laskee tasaisesti markkinahinnan keskiarvon noustessa, ja sitä ei enää makseta, kun markkinahinnan keskiarvo nousee 23 euroon.

Tarkempia säännöksiä syöttötariffista, sähkön ja päästöoikeuden markkinahinnoista sekä muuttuvan tuotantotuen laskentakavasta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

26 §

Lämpöpremiolla korotettu syöttötariffi

Syöttötariffin korotuksena maksettava lämpöpremio on 20 euroa megawattitunnilta puupolttoainevoimalassa tuotetusta sähköstä ja 50 euroa megawattitunnilta biokaasuvoimalassa tuotetusta sähköstä.

Lämpöpremio maksetaan, jos puupolttoainevoimalassa tai biokaasuvoimalassa sähkön tuotannon yhteydessä tuotetaan lämpöä hyötykäyttöön ja voimalaitoksen kokonaisyhtösuhde päättyneellä tariffijaksolla ja sitä edeltäneellä kolmella tariffijaksolla on keskimäärin ollut 11 §:n 5 kohdan mukainen. Lisäksi biokaasuvoimalalta edellytetään, että se on hyväksytty syöttötariffijärjestelmään 10 §:n 2 momentissa tarkoitettuna voimalaitoksena.

Jos puupolttoainevoimala tai biokaasuvoimala on kuulunut syöttötariffijärjestelmään lyhyemmän aikaa kuin neljän tariffijakson ajan, syöttötariffia korotetaan lämpöpremiolla, jos voimalaitoksen on hyväksymispäätöksessä todettu täyttävän 10 §:n 2 momentissa taikka 11 §:n 4 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset.

Mitä 24 §:ssä säädetään tavoitehintaan ja muuttuvaan tuotantotukeen oikeuttavasta sähkön tuotannosta, koskee myös lämpöpreemioon oikeuttavaa sähkön tuotantoa.

Tarkempia säännöksiä lämpöpreemiosta ja lämpöpreemioon oikeuttavasta sähkön tuotannosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

27 §

Selvitys syöttötariffin maksamista varten

Sähkön tuottajan on laadittava luotettava selvitys 24 §:n nojalla tavoitehintaan ja muuttuvaan tuotantotukeen sekä 26 §:n nojalla lämpöpreemioon oikeuttavasta voimalaitoksen sähkön tuotannosta tariffijaksolta.

Tarkempia säännöksiä selvityksen sisällöstä ja sen laatimisen ajankohdasta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

28 §

Maksettavan syöttötariffin määräytyminen

Sähkön tuottajan tulee kahden kuukauden kuluessa tariffijakson päättymisestä toimittaa Energiamarkkinavirastolle hakemus syöttötariffin saamiseksi.

Hakemus, joka koskee metsähakkeella tuotetusta sähköstä maksettavaa syöttötariffia, voi koskea samanaikaisesti enintään neljää perättäistä tariffijaksoa. Syöttötariffin saamiseksi sähkön tuottajan on toimitettava hakemus Energiamarkkinavirastolle kahden kuukauden kuluessa viimeisen haettavan tariffijakson päättymisestä.

Hakemuksessa tulee olla 27 §:ssä tarkoitettu selvitys, todentajan varmennus selvityksessä esitettyjen tietojen asianmukaisuudesta sekä oikeat ja riittävät tiedot syöttötariffin maksamisen kannalta tarpeellisista muista seikoista.

Energiamarkkinavirasto tekee hakemuksen perusteella päätöksen sähkön tuottajalle maksettavan syöttötariffin suuruudesta.

Tarkempia säännöksiä hakemuksen toimitamisesta, hakemuksessa esitettävistä tiedoista ja niiden varmennuksesta sekä syöttötariffin suuruuden määrittämisestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

29 §

Syöttötariffin maksaminen sähkön tuottajalle

Energiamarkkinavirasto maksaa sähkön

tuottajalle syöttötariffijärjestelmään hyväksytyssä voimalaitoksessa tuotetun sähkön perusteella syöttötariffin tariffijaksolta, jos sähkön tuottaja on toimittanut Energiamarkkinavirastolle hakemuksen 28 §:n mukaisesti.

4 luku

Kiinteä sähkön tuotantotuki ja sen maksaminen

30 §

Kiinteä sähkön tuotantotuki

Tuulivoimalla, metsähakkeella, biokaasulla ja vesivoimalla tuotetusta sähköstä maksetaan sähkön tuottajalle kiinteää sähkön tuotantotukea, jos 31 §:n 1 ja 2 momentissa säädetty edellytykset tuen maksamiselle ovat olemassa.

Tukea maksetaan:

- 1) tuulivoimalla ja metsähakkeella tuotetusta sähköstä 6,90 euroa megawattitunnilta;
- 2) biokaasulla ja vesivoimalla tuotetusta sähköstä 4,20 euroa megawattitunnilta.

31 §

Kiinteän sähkön tuotantotuen saamisen edellytykset

Edellytyksenä kiinteän sähkön tuotantotuen maksamiselle on, että:

- 1) voimalaitoksen sijainti ja verkkoliitännät täyttävät 7 §:ssä säädetty vaatimukset;
- 2) voimalaitos ei kuulu eikä ole kuulunut syöttötariffijärjestelmään samaan polttoaineeseen perustuvan sähkön tuotannon perusteella; sekä
- 3) sähkön tuottaja pitää yllä luotettavaa kirjanpitoa voimalaitoksessa kalenterivuoden aikana käytetyistä polttoaineista ja niiden energiasisällöistä, jos voimalaitoksessa on mahdollista käyttää erilaisia polttoaineita.

Jos sähkö tuotetaan vesivoimalla, tuen maksamisen edellytyksenä on lisäksi, että vesivoimalan generaattoreiden yhteenlaskettu nimellisteho on enintään 1 megawolttiampeeri.

Tarkempia säännöksiä kiinteän sähkön tuotantotuen saamisen edellytyksistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

32 §

Rekisteröitymisvelvollisuus

Sähkön tuottajan on tehtävä Energiamarkkinavirastolle kirjallinen ilmoitus kiinteän sähkön tuotantotuen saajaksi rekisteröitymistä varten. Ilmoituksessa tulee olla ne sähkön tuottajaa ja voimalaitosta koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen tuen maksamiseksi. Ilmoitus tulee tehdä, ennen kuin tukea 36 §:n mukaisesti ensimmäisen kerran haetaan.

Jos sähkön tuottajan ilmoittamissa tiedoissa tapahtuu muutos, siitä on viipymättä tehtävä kirjallinen ilmoitus Energiamarkkinavirastolle.

Tarkempia säännöksiä rekisteröitymisvelvollisuudesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

33 §

Kiinteään sähkön tuotantotukeen oikeuttava sähkön tuotanto

Kiinteään sähkön tuotantotukeen oikeuttavaan sähkön tuotantoon sovelletaan, mitä 24 §:ssä säädetään tavoitehintaan ja muututtavaan tuotantotukeen oikeuttavasta sähkön tuotannosta. Tukea maksetaan kuitenkin myös niiltä tunneilta, joina voimalaitoksen sijaintipaikan sähkön markkinahinta on negatiivinen.

34 §

Kiinteän sähkön tuotantotuen maksamista koskeva rajoitus

Kiinteää sähkön tuotantotukea ei makseta, jos kalenterivuoden aikana tuotetun sähkön määrä on alle 200 megawattituntia.

Kiinteää sähkön tuotantotukea ei myöskään makseta:

- 1) tuulivoimalla, biokaasulla tai vesivoimalla tuotetusta sähköstä, jos sähkön markkinahinnan keskiarvo kalenterivuonna ylittää 76,6 euroa megawattitunnilta;
- 2) metsähakkeella tuotetusta sähköstä, jos päästöoikeuden markkinahinnan keskiarvo kalenterivuonna ylittää 18 euroa.

Tarkempia säännöksiä sähkön ja päästöoi-

keuden markkinahinnoista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

35 §

Selvitys kiinteän sähkön tuotantotuen maksamista varten

Sähkön tuottajan on laadittava luotettava selvitys kiinteään sähkön tuotantotukeen oikeuttavasta sähkön tuotannosta kalenterivuositain.

Tarkempia säännöksiä selvityksestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

36 §

Maksettavan kiinteän sähkön tuotantotuen määräytyminen

Sähkön tuottajan tulee toimittaa Energiamarkkinavirastolle hakemus kiinteän sähkön tuotantotuen saamiseksi viimeistään 30 päivänä huhtikuuta tukeen oikeuttavaa kalenterivuotta seuraavana vuonna.

Energiamarkkinavirasto tekee hakemuksen perusteella päätöksen sähkön tuottajalle maksettavan kiinteän sähkön tuotantotuen suuruudesta.

Hakemukseen sovelletaan, mitä **28 §:n 3 momentissa** säädetään syöttötariffin saamista koskevasta hakemuksesta.

37 §

Kiinteän sähkön tuotantotuen maksaminen sähkön tuottajalle

Energiamarkkinavirasto maksaa 32 §:n mukaisesti rekisteröityneelle sähkön tuottajalle kiinteän sähkön tuotantotuen kalenterivuodelta, jos sähkön tuottaja on toimittanut Energiamarkkinavirastolle hakemuksen 36 §:n mukaisesti.

5 luku

Todentajat

38 §

Todentajaksi hyväksymisen edellytykset

Todentajaksi hyväksytään hakija:

1) joka on tässä laissa tarkoitetuissa varmennustehtävissä riippumaton;

2) jolla on varmennustehtäviä varten riittävästi ammattitaitoista, riippumatonta henkilöstöä;

3) jolla on toiminnan edellyttämät laitteet, välineet ja järjestelmät; sekä

4) jolla on toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen riittävä vastuuvakuutus tai muu vastaava riittäväksi katsottava järjestely.

Tarkempia säännöksiä todentajaksi hyväksymisen edellytyksistä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

39 §

Todentajaksi hyväksyminen

Energiamarkkinavirasto hyväksyy hakemuksesta suomalaisen yhteisön tai säätiön taikka tällaisen osan todentajaksi, jos 38 §:ssä säädettyjen edellytysten täytyminen on osoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen pätevyyden toteamisesta annetun lain (920/2005) säännösten mukaisesti.

Hyväksymispäätöksessä määritellään todentajan pätevyysalue sekä annetaan yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi tarpeelliset todentajan toimintaa koskevat määräykset. Päätös voidaan antaa määräajaksi.

Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa hyväksytty todentaja rinnastetaan 1 momentissa tarkoitettuun todentajaan, jos todentaja on yhteisö tai säätiö taikka tällaisen osa ja täyttää 38 §:ssä säädetty edellytykset sekä hyväksymisessä on noudatettu vaatimustenmukaisuuden arviointipalvelujen pätevyyden toteamisesta annetussa laissa säädettyä vastaavaa menettelyä.

Tarkempia säännöksiä menettelystä, jossa todentaja hyväksytään, ja hyväksymisen edellytysten arvioinnista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

40 §

Todentajan tehtävät

Todentaja antaa 14 ja 28 §:ssä tarkoitettut varmennukset.

Todentajan tulee seurata toimialansa säännösten ja standardien kehittymistä sekä toi-

mia yhteistyössä toimialansa muiden todentajien kanssa siten kuin toimintatapojen yhdenmukaisuuden varmistamiseksi on tarpeen.

Todentajan on ilmoitettava Energiamarkkinavirastolle muutoksista, joilla voi olla vaikutusta 38 §:ssä säädettyjen edellytysten täytymiseen.

Todentajan on vuosittain toimitettava Energiamarkkinavirastolle selvitys toiminnastaan ja sen tuloksista.

Tarkempia säännöksiä todentajan tehtävistä ja niiden suorittamisesta sekä selvityselvällisyydestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

41 §

Todentajaan sovellettava muu lainsäädäntö

Todentajan on tässä laissa tarkoitettuja julkisia hallintotehtäviä hoitaessaan noudatettava, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003), hallintolaissa (434/2003) ja kielilaissa (423/2003) säädetään.

Todentajan palveluksessa olevaan työntekijään sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä.

Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

42 §

Todentajaksi hyväksymistä koskevan päätöksen muuttaminen ja peruuttaminen

Energiamarkkinavirasto voi muuttaa todentajaksi hyväksymistä koskevassa päätöksessä määriteltyä pätevyysaluetta. Pätevyysalueen muuttamiseen sovelletaan, mitä 38 §:ssä ja 39 §:n 1 momentissa säädetään todentajaksi hyväksymisestä ja sen edellytyksistä. Energiamarkkinavirasto voi myös muuttaa päätöksessä annettua määräystä, jos se on tarpeen sen varmistamiseksi, että todentajan tehtävät suoritetaan asianmukaisesti. Määräyksen muuttamiseen sovelletaan, mitä 39 §:n 2 momentissa säädetään hyväksymispäätöksen sisällöstä. Pätevyysalueen ja mää-

räyksen muuttamista koskeva asia voi tulla vireille myös todentajan hakemuksesta.

Energiamarkkinavirasto voi peruuttaa todentajaksi hyväksymistä koskevan päätöksen, jos:

1) hakemuksessa tai sen liitteessä on annettu virheellisiä tai puutteellisia tietoja, jotka ovat olennaisesti vaikuttaneet päätökseen liittyvään harkintaan;

2) todentaja ei enää täytä todentajaksi hyväksymisen edellytyksiä taikka todentaja on olennaisella tavalla laiminlyönyt tai rikkonut tässä laissa säädettyä velvollisuutta tai rajoitusta taikka päätöksessä annettua määräystä eivätkä todentajalle annetut huomautukset ja varoitukset ole johtaneet toiminnassa esiintyneiden puutteiden korjaamiseen.

6 luku

Valvonta

43 §

Tiedonsaantioikeus

Energiamarkkinavirastolla on oikeus saada tämän lain säännösten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot sähkön tuottajilta ja verkkohaltijoilta.

Energiamarkkinavirastolla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada muilta viranomaisilta tämän lain säännösten noudattamisen valvontaa varten välttämättömiä tietoja:

1) sähkön tuottajan taloudellisesta asemasta;

2) sähkön tuottajan saamista investointituista ja muista valtioneuvostuista;

3) sähkön tuottajaa koskevista muista seikoista, joilla on olennaista merkitystä syöttötariffijärjestelmään hyväksymisen kannalta taikka syöttötariffin tai kiinteän sähkön tuotantotuen määräytymisen, maksamisen, maksatuksen keskeytyksen tai takaisinperinnän kannalta.

Todentajat ovat salassapitosäännösten estämättä velvollisia antamaan todentajien yhteistoiminnan kannalta tarpeellisia tietoja toisilleen sekä valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja Energiamarkkinavirastolle.

44 §

Tietojen luovuttaminen

Energiamarkkinavirastolla on salassapito-säännösten estämättä oikeus luovuttaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan saamia tietoja:

1) syyttäjälle ja poliisille rikoksen ehkäisemiseksi ja selvittämiseksi;

2) toimivaltaiselle Euroopan unionin toimielimelle tai unionin muulle elimelle, jos Euroopan unionin lainsäädännössä tai muussa Suomen jäsenyyteen Euroopan unionissa liittyvässä velvoitteessa sitä edellytetään.

45 §

Viranomaisen tarkastusoikeus

Energiamarkkinavirastolla on oikeus päästä voimalaitokseen ja muihin sähkön tuottajan tai todentajan hallinnassa oleviin tiloihin ja alueille sekä verkonhaltijan mittarin sijaintipaikkaan, jos se on tässä laissa tarkoitettuna valvonnan kannalta tarpeen, sekä tehdä siellä tarkastuksia ja ryhtyä muihin valvonnan edellyttämiin toimenpiteisiin. Pysyväisluonteiseen asumiseen tarkoitettuihin tiloihin valvontatoimenpiteet voidaan kuitenkin ulottaa vain, jos on syytä epäillä, että on tehty rikoslain (39/1889) 16 luvun 8 §:ssä taikka 29 luvun 5 tai 6 §:ssä tarkoitettu rikos, ja tarkastus on välttämätön tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi.

Energiamarkkinavirastolla on tarkastusta suorittaessaan oikeus ottaa sähkön tuottajan, todentajan ja verkonhaltijan asiakirjat ja muuta aineistoa haltuunsa, jos se on tarkastuksen tavoitteiden toteuttamisen kannalta välttämätöntä. Aineisto tulee palauttaa viipymättä, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä aineiston hallussapitoa.

Sähkön tuottajan, todentajan ja verkonhaltijan tulee avustaa Energiamarkkinavirastoa tarkastuksen suorittamisessa.

46 §

Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Energiamarkkinavirasto voi:

1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, jatkamasta tai toistamasta säännöksen tai määräyksen vastaista menettelyä; sekä

2) määrätä sen, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua säännöstä tai määräystä, täyttämään velvollisuutensa.

Energiamarkkinavirasto voi tehostaa tämän lain nojalla antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla taikka teettämisen- tai keskeyttämisen suhteen kuin uhkasakkoilaisissa (1113/1990) säädetään.

47 §

Virka-apu

Poliisin velvollisuudesta antaa virka-apua säädetään poliisilain (493/1995) 40 §:ssä. Tulliviranomaiset ovat toimialallaan tarvittaessa velvollisia antamaan virka-apua tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvomiseksi.

48 §

Syöttötariffisäännösten rikkominen

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) rikkoo 22 §:n 1 momentin 1 kohdassa, 22 §:n 2 tai 3 momentissa taikka 31 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädettyä velvollisuutta taikka

2) antaa 27 tai 35 §:ssä tarkoitettussa selvityksessä virheellisiä tietoja,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *syöttötariffisäännösten rikkomisesta* sakkoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta teosta ei kuitenkaan tuomita rangaistusta, jos teko huomioon ottaen sen haitallisuus ja vahingollisuus ja muut tekoon liittyvät seikat on kokonaisuutena arvostellen vähäinen.

Se, joka rikkoo 46 §:n nojalla määrättyä uhkasakolla tehostettua kieltoa tai määräystä, voidaan jättää tuomitsematta rangaistukseen samasta teosta.

49 §

Maksatuksen keskeytys

Energiamarkkinavirasto voi päätöksellään

keskeyttää syöttötariffin tai kiinteän sähkön tuotantotuen maksatuksen, jos:

1) on perusteita epäillä, että sähkön tuottaja on 18 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä taikka että 7—11 tai 31 §:ssä säädetty edellytykset eivät enää täyty;

2) on perusteita epäillä, että sähkön tuottaja ei toimita maksettavan tuen määräytymistä varten oikeita tai riittäviä tietoja taikka muutoin olennaisella tavalla laiminlyö tai rikoo tässä laissa säädettyä velvollisuutta tai rajoitusta tai syöttötariffijärjestelmään hyväksymistä koskevassa päätöksessä annettua määräystä; taikka

3) sähkön tuottaja ei ole noudattanut 46 §:n nojalla annettua kieltoa tai määräystä.

Energiamarkkinaviraston on keskeytettävä maksatus, jos sähkön tuottaja ei ole noudattanut eräiden valtion tukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä tarkoitettua tuen takaisinperintäpäätöstä.

Maksatuksen keskeyttämiseen sovelletaan lisäksi, mitä valtionavustuslain 19 §:n 3 kohdassa säädetään valtionavustuksen maksamisen keskeyttämisestä.

Energiamarkkinavirasto voi peruuttaa maksatuksen keskeyttämisestä tekemänsä päätöksen, jos sähkön tuottaja on korjannut puutteen tai laiminlyönnin.

7 luku

Tuen palauttaminen ja takaisinperintä

50 §

Palauttaminen

Sähkön tuottajan tulee viipymättä palauttaa virheellisesti, liikaa tai ilmeisen perusteettomasti saamansa syöttötariffi tai kiinteä sähkön tuotantotuki taikka sen osa. Jos palautettava määrä on enintään 10 euroa, se saadaan jättää palauttamatta.

51 §

Takaisinperintä

Energiamarkkinaviraston on päätöksellään määrättävä jo maksettu syöttötariffi tai kiin-

teä sähkön tuotantotuki perittäväksi takaisin, jos sähkön tuottaja:

1) ei ole noudattanut 49 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä; taikka

2) on jättänyt palauttamatta sellaisen syöttötariffin tai kiinteän sähkön tuotantotuen taikka sen osan, joka 50 §:n mukaan on palautettava.

Energiamarkkinavirasto voi määrätä jo maksetun syöttötariffin tai kiinteän sähkön tuotantotuen taikka sen osan perittäväksi takaisin, jos sähkön tuottaja:

1) on 18 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä;

2) ei toimita maksettavan tuen määräytymistä varten oikeita tai riittäviä tietoja; taikka

3) on kieltäytynyt antamasta 43 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tietoja tai 45 §:n 2 momentissa tarkoitettua aineistoa taikka avustamasta tarkastuksessa 45 §:n 3 momentin mukaisesti.

Takaisinperintään sovelletaan lisäksi, mitä valtionavustuslain 21 §:n 3 kohdassa ja 22 §:n 3 momentissa säädetään valtionavustuksen perimisestä takaisin.

52 §

Korko ja viivästyskorko

Palautettavalle ja takaisin perittäväälle määrälle maksettavaan korkoon ja viivästyskorkoon sovelletaan, mitä valtionavustuslain 24 ja 25 §:ssä säädetään palautettavalle ja takaisin perittäväälle valtionavustuksen määrälle maksettavasta korosta ja viivästyskorosta.

53 §

Takaisinperinnän ja palauttamisen määräaika

Energiamarkkinaviraston on tehtävä takaisinperintää koskeva päätös viipymättä sen jälkeen, kun Energiamarkkinaviraston tietoon on tullut 51 §:ssä tarkoitettu seikka.

Syöttötariffin taikka sille maksettavan koron tai viivästyskoron takaisinperintään ei saa enää ryhtyä, kun kymmenen vuotta on kulunut hyväksymispäätöksen raukeamisesta tai peruuttamisesta. Vastaavasti velvollisuus syöttötariffin palauttamiseen 50 §:n nojalla

raukeaa, kun kymmenen vuotta on kulunut hyväksymispäätöksen raukeamisesta tai peruuttamisesta.

Kiinteän sähkön tuotantotuen taikka sille maksettavan koron tai viivästyskoron takaisinperintään ei saa enää ryhtyä, kun kymmenen vuotta on kulunut viimeisen tukierän maksamisesta. Vastaavasti velvollisuus tuen palauttamiseen 50 §:n nojalla raukeaa, kun kymmenen vuotta on kulunut viimeisen tukierän maksamisesta.

54 §

Kuittaus

Energiamarkkinavirasto voi päättää, että palautettava tai takaisin perittävä määrä kuittataan. Kuittaukseen sovelletaan, mitä valtionavustuslain 30 §:ssä säädetään palautettavan tai takaisin perittävän valtionavustuksen määrän kuittamisesta.

8 luku

Erinäiset säännökset

55 §

Muutoksenhaku Energiamarkkinaviraston päätökseen

Energiamarkkinaviraston 17, 28, 36, 49, 51 tai 54 §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätökseen saa siihen tyytymätön asianosainen hakea oikaisua 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Oikaisuvaatimus tehdään Energiamarkkinavirastolle.

Oikaisuvaatimuksesta annettuun päätökseen ja muuhun tämän lain nojalla annettuun Energiamarkkinaviraston päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Energiamarkkinaviraston päätöksestä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

56 §

Muutoksenhaku todentajan päätökseen

Todentajan päätökseen ei saa hakea muu-

tosta valittamalla. Päätökseen saa hakea oikaisua todentajalta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Todentajan oikaisumenettelyssä antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

57 §

Päätöksen täytäntöönpano

Energiamarkkinaviraston 49 tai 54 §:n nojalla antama päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakutuomioistuimella toisin määrää.

Energiamarkkinaviraston 42 §:n 2 momentin taikka 46 tai 51 §:n nojalla tekemää päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei muutoksenhakutuomioistuimella toisin määrää.

58 §

Maksut

Tämän lain mukaisten Energiamarkkinaviraston suoritteiden maksullisuuden ja suoritteista perittävien maksujen suuruuden yleisistä perusteista sekä maksujen muista perusteista säädetään valtion maksuperustelaissa (150/1992).

Tämän lain mukaiset maksut ja kustannukset saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

59 §

Tietojen säilyttäminen

Sähkön tuottaja on velvollinen säilyttämään syöttötariffin maksamista varten laadittavaan selvitykseen liittyvän aineiston, kunnes kymmenen vuotta on kulunut hyväksymispäätöksen raukeamisesta tai peruuttamisesta, ja kiinteän sähkön tuotantotuen maksamista varten laadittavaan selvitykseen liittyvän aineiston, kunnes kymmenen vuotta on kulunut viimeisen tukierän maksamisesta.

Tarkempia säännöksiä tietojen säilyttämisestä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

60 §

Tietojen toimittaminen Energiamarkkinavirastolle

Sähkön tuottajan tulee toimittaa Energiamarkkinavirastolle 28 ja 36 §:ssä tarkoitettu hakemus sähköisesti.

Myös muut tässä laissa tarkoitettut tiedot voidaan toimittaa Energiamarkkinavirastolle teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti, jos siitä on sovittu etukäteen Energiamarkkinaviraston kanssa.

Tarkempia säännöksiä tietojen toimittamisesta Energiamarkkinavirastolle sähköisesti voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

9 luku

Voimaantulo

61 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Edellä 1 momentista poiketen 15 §, 16 §:n 2 momentti, 16 §:n 3 momentin 2 kohta, 23 §, 25 §:n 3 momentti, 26 §:n 1 momentti, 30 §, 34 §:n 2 momentti ja 62 §:n 3 momentti tulevat voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tällä lailla kumotaan sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (1260/1996) 8 §, sellaisena kuin se on laeissa 1168/2002, 447/2005 ja 1058/2006.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

62 §

Siirtymäkautena maksettavaa tukea koskevat säännökset

Ennen lain voimaantuloa tuotetusta sähköstä maksettavaan tukeen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tässä laissa säädetty syöttötariffi maksetaan ensimmäisen kerran vasta, kun kolmas tariffijakso tämän lain voimaantulosta on päättynyt. Sähkön tuottaja voi kuitenkin kahden kuukauden kuluessa mainitun tariffijakson päättymisestä Energiamarkkinavirastolle toimittamallaan hakemuksella saada syöttötariffin myös kahdelta ensimmäiseltä lain voimaantulon jälkeiseltä tariffijaksolta. Tätä koskevassa hakemuksessa on eriteltävä 28 §:n 2 momentissa tarkoitettut tiedot tariffijaksoittain.

Tuulivoimalassa tuotetun sähkön tavoitehintana on 23 §:n 1 momentista poiketen 105,30 euroa megawattitunnilta 31 päivään joulukuuta 2015. Mainitun tavoitehinnan perusteella laskettava syöttötariffi maksetaan sähkön tuottajalle kuitenkin enintään kolmen vuoden ajan.

63 §

Käyttöön otetun voimalaitoksen hyväksymisen syöttötariffijärjestelmään

Sen estämättä, mitä 14 §:n 2 momentissa säädetään, syöttötariffijärjestelmään voidaan tämän lain mukaisesti hyväksyä myös kaupalliseen käyttöön otettu tuulivoimala, biokaasuvoimala tai puupolttoainevoimala, jos hyväksymistä haetaan Energiamarkkinavirastolta yhdeksän kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Edellytyksenä kaupalliseen käyttöön otetun voimalaitoksen hyväksymiselle syöttötariffijärjestelmään on 7 ja 9—11 §:ssä säädetyn lisäksi, että voimalaitos ja biokaasuvoimalaan biokaasua tuottava biokaasulaitos on otettu uutena kaupalliseen käyttöön myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta 2009. Mainituissa pykälissä säädetystä poiketen voimalaitos voidaan hyväksyä syöttötariffijärjestelmään, vaikka se on saanut valtiontukea, jos saadut valtiontuet mukaan lukien biokaasuvoimalaan biokaasua toimittavalle biokaasulaitokselle saatu valtiontuki on palautettu niille tuen saamisen ajankohdasta laskettuine korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukaisine, kolmella prosenttiyksiköllä korotettuihin korkoihin.

Jos voimalaitos on saanut valtiontukea, sähkön tuottajan on ilmoitettava 1 momen-

tissa tarkoitettusta hakemuksesta tukipäätöksen tehneelle valtionavustuslaissa tarkoitetulle valtionapuviranomaiselle.

Sen lisäksi, mitä 14 §:ssä säädetään hakemuksen sisällöstä ja hakemuksen liitteistä, hakemukseen on liitettävä todentajan varmennus siitä, että tämän pykälän 2 momentissa säädetty käyttöönoton ajankohtaa koskeva vaatimus täyttyy, sekä riittävä ja luotet-

tava selvitys siitä, että saadut valtiontuet on palautettu 2 momentin mukaisesti.

Tämän pykälän nojalla syöttötariffijärjestelmään hyväksytyyn voimalaitoksen sähkön tuotannosta sähkön tuottajalle maksettavasta syöttötariffista vähennetään määrä, joka vastaa sähkön tuottajalle sähkön ja eräiden polttoaineiden valmisteverosta annetun lain 8 §:n nojalla maksettua määrää.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Elinkeinoministeri Mauri Pekkarinen

N:o 1397

Valtioneuvoston asetus uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työ- ja elinkeinoministeriön esittelystä, säädetään uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annetun lain (1396/2010) nojalla:

1 §

Voimalaitoksen hyväksyminen syöttötariffijärjestelmään

Syöttötariffijärjestelmään voidaan hyväksyä tuulivoimala, biokaasuvoimala ja puupolttoainevoimala, jos voimalaitoksen järjestelmä, joka muuntaa energialähdettä sähköenergiaksi, ja sähköenergian tuotantoon kiinteästi liittyvät tekniset järjestelmät eivät ole saaneet valtiontukea, ovat uusia eivätkä ne sisällä käytettyjä osia. Jos kyse on biokaasuvoimalasta, vaaditaan myös, että biokaasulaitoksen biokaasureaktori, jossa mädättämällä biomassaa suljetussa tilassa syntyy biokaasua biokaasuvoimalan polttoaineeksi, ei ole saanut valtiontukea, on uusi eikä sisällä käytettyjä osia. Vastaavat vaatimukset koskevat lisäksi:

- 1) polttoaineen ja biokaasureaktorin raaka-aineiden esikäsittely-, valmistus-, käsittely-, kuljetus- ja syöttöjärjestelmiä ja niihin liittyviä laitteita;
- 2) säiliöitä, halleja, siiloja ja siirtoputkistoja ja kuljettimia sekä muita voimalaitoksen energialähteiden varastointijärjestelmiä;
- 3) jätteiden, sivutuotteiden ja savukaasujen käsittely-, puhdistus-, varastointi- ja siirtojärjestelmiä, mukaan lukien biolietteen hygienisointi-, jälkivarastointi- ja kuljetusjärjestelmiä;
- 4) voimalaitoksen ohjaus- ja säätöjärjestel-

mää komponentteineen, mukaan lukien tietojen viestintäjärjestelmiä;

5) generaattorin ja sähköenergian mittauspisteen välisiä sähköenergian siirtoon ja jakeluun liittyviä järjestelmiä;

6) voimalaitosrakennusta perustuksineen, jonka sisällä sähköenergian tuottamisessa tarvittavat energiatekniset laitteet ovat;

7) tuulivoimalan tornin ja biokaasureaktorin perustusta;

8) tuotantovalmiuden ylläpitämiseen ja poikkeustilanteiden hallintaan liittyviä koneita ja laitteita, mukaan lukien varavoimakoneita sekä palonesto- ja hälytysjärjestelmiä; sekä

9) voimalaitoksen lämmitys-, valaistus-, ilmastointi-, korjaus- ja valvontalaitteita, laboratorioita ja muuta irtaimistoa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen vaatimusten arvioinnissa ei oteta huomioon:

1) polttoaineen tai biokaasureaktorin raaka-aineiden hankinta- tai keräilyjärjestelmiä tai niihin liittyviä laitteita;

2) lämpöenergian siirto- tai jakelujärjestelmää tai siihen liittyviä komponentteja tai lämpöteknisiä järjestelmiä; taikka

3) muita sellaisia voimalaitosalueella sijaitsevia energiantuotantolaitoksia tai -yksiköitä, jotka eivät ole energiateknisessä yhteydessä siihen voimalaitosyksikköön, jolle tukea haetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta metsähakevoimalan hyväksymiseen syöttötariffijärjestelmään.

2 §

Tariffijaksot

Kalenterivuosi jakautuu tariffijaksoihin seuraavasti:

- 1) 1 päivä tammikuuta—31 päivä maaliskuuta;
- 2) 1 päivä huhtikuuta—30 päivä kesäkuuta;
- 3) 1 päivä heinäkuuta—30 päivä syyskuuta;
- 4) 1 päivä lokakuuta—31 päivä joulukuuta.

3 §

Sähkön ja päästöoikeuden markkinahintojen keskiarvo

Sähkön markkinahinnan keskiarvo määräytyy yhteispohjoismaisten sähkömarkkinoiden päivää edeltävän fyysisen sähkökaupan voimalaitoksen sijaintipaikan aluehinnan keskiarvon perusteella. Sähkön markkinahinnan keskiarvo lasketaan kutakin tariffijaksoa vastaavan kolmen kuukauden tuntihintojen aritmeettisena keskiarvona.

Päästöoikeuden markkinahinnan keskiarvo määräytyy aritmeettisena keskiarvona Euroopan talousalueen vaihdoltaan kolmen suurimman päästöoikeuspörssin päivän päätöshinnan perusteella. Päästöoikeuden markkinahinnan keskiarvo lasketaan kutakin tariffijaksoa vastaavan kolmen kuukauden päivän päätöshintojen aritmeettisena keskiarvona.

4 §

Päästöoikeuden hintaan sidotun syöttötariffin suuruus

Päästöoikeuden hintaan sidotun syöttötariffin suuruus lasketaan kaavalla $18 - 18/13 \times (P_e - 10)$, kun päästöoikeuden kolmen kuukauden keskiarvohinta (P_e) on vähintään 10 ja enintään 23 euroa.

5 §

Omakäyttölaitteet

Mitä voimalaitosten omakäyttölaitteista

annetussa kaupp- ja teollisuusministeriön asetuksessa (309/2003) säädetään omakäyttölaitteista, sovelletaan määritettäessä tavoitehintaan, muuttuvaan sähkön tuotantotukeen, lämpöpreemioon ja kiinteään sähkön tuotantotukeen oikeuttavaa sähkön tuotantoa.

6 §

Seurantavelvollisuus

Sähkön tuottajan on syöttötariffijärjestelmään hyväksymistä koskevan hakemuksen liitteeksi laadittava seurantasuunnitelma, jonka mukaisesti sähkön tuottaja tuottaa tiedon tuettavan sähköenergian määrästä ja osoittaa mahdollisen kokonaishyötysuhdekriteerin täyttymisen. Seurantasuunnitelmassa on esitettävä seurantatiedot sähköenergiasta ja sen määritystavoista ja -menettelyistä sekä sähköenergian mittaamisesta.

Sähkön tuottajan on kiinteän sähkön tuotantotuen osalta seurattava ja mitattava suunnitelmallisesti tuotetun sähköenergian määrää. Sähkön tuottajalla tulee olla seurantatiedot sähköenergiasta ja sen määritystavoista ja -menettelyistä sekä sähköenergian mittaamisesta.

Seurantavelvollisuuden laajuus riippuu voimalaitoksesta ja sen energialähteistä.

7 §

Seurantajärjestelmä

Seurantavelvollisuus edellyttää, että sähkön tuottajalla on järjestelmä (*seurantajärjestelmä*). Seurantajärjestelmän tulee sisältää tiedot polttoaineiden energiasisältöjen ja sähkön ja lämmön mittauksista sekä polttoaineiden lämpöarvojen määrityksistä. Seurantajärjestelmään tulee sisältyä tiedonkeruu-, prosessointi- ja raportointijärjestelmät.

Seurantajärjestelmän avulla sähkön tuottajan tulee tuottaa tiedot tukeen oikeuttavasta sähkön määrästä. Jos kyse on syöttötariffijärjestelmään hyväksytystä voimalaitoksesta, seurantajärjestelmän tulee lisäksi tuottaa tarvittaessa tiedot lämmön hyötykäytöstä ja kokonaishyötysuhteesta sekä tiedot muiden hyväksymispäätöksessä yksilöityjen ehtojen täyttymisestä. Seurantajärjestelmän tiedot tu-

lee sisällyttää kirjanpitoon, jonka perusteella todentajan tulee voida suorittaa varmennus.

Jos voimalaitos kuuluu päästökauppapalain (683/2004) mukaiseen päästökauppajärjestelmään, sähkön tuottaja voi noudattaa voimalaitoksen seurantajärjestelmänä päästökauppapalain 52 §:n nojalla hyväksytyä tarkkailusuunnitelmaa kyseisen polttoaineluokan energiasisällön määrittämisessä muiden kuin biopolttoaineiden osalta.

8 §

Polttoaineiden seuranta koskeva poikkeus

Polttoaineiden seuranta ei ole tarpeen sisällyttää seurantajärjestelmään, kun kyse on voimalaitoksen käynnistämiseen käytetyistä käynnistyspolttoaineista, joiden energiasisältö tariffijaksolla on enintään 2,5 prosenttia voimalaitoksessa käytettyjen polttoaineiden energiasisältöjen summasta.

Jos voimalaitoksessa käytetään enintään yhtä polttoainetta käynnistyspolttoaineen lisäksi ja voimalaitokseen ei kohdistu kokonaishyötysuhteen seurantavelvoitetta, seurantajärjestelmässä ei ole tarpeen seurata polttoaineiden energiasisältöjä.

9 §

Polttoaineen ja sen energian määrittäminen

Käytettävien polttoaineiden yksilöinnissä ja määrittämisessä on noudatettava kulloinkin voimassa olevaa Tilastokeskuksen polttoaineluokituksen polttoaineluokkia.

Polttoaineiden määrän määrittäminen suurin sallittu epävarmuus seurantajaksolle on enintään 7,5 prosenttia.

Polttoaine-energian määrittämisessä tulee käyttää tehollisia lämpöarvoja ja polttoainemääriä käyttötilassa tai polttoaineiden saapumistilaisia arvoja. Saapumistilaisia arvoja käytettäessä polttoainemäärityksen ja lämpöarvomäärityksen on vastattava toisiaan ottaen huomioon polttoaineiden kosteuspitoisuuksien muutokset.

10 §

Hyötykäyttö

Hyötykäyttöön tuotettua lämpöä (*hyöty-*

lämpö) on lämpö, joka tuotetaan samanaikaisesti ja samassa prosessissa sähkön tuotannon kanssa ja joka täyttää taloudellisesti perusteltavissa olevan lämmitys- tai jäähdytystarpeen. Tarve on taloudellisesti perusteltavissa, jos se ei ylitä lämmitys- tai jäähdytystarvetta ja jos se muutoin tyydytettäisiin markkinaehtoisesti muilla energian tuotantotavoilla.

Hyötylämpö on määritettävä mittamaalla. Hyötylämmön määrittämisessä noudatetaan seurantasuunnitelmassa yksilöityä mittausjärjestelmää ja sen avulla määrittäminen rekisteröityjä tietoja tai arvoja.

11 §

Kokonaishyötysuhde

Kokonaishyötysuhde määräytyy sähkön määrän ja lämmön summana jaettuna polttoaineiden energiasisältöjen summalla. Kokonaishyötysuhteen laskennan perusteena oleva sähkön määrä vastaa tuotetun sähkön määrää vähennettynä omakäyttölaitteiden kuluttamalla sähköenergialla. Laskennan perusteena oleva lämmön määrä vastaa mitattua hyötylämmön määrää. Polttoaineiden energiasisältöjen määrä vastaa kaikkien seurantasuunnitelmassa olevien polttoaineiden yhteenlasketua energiasisältöä.

Kokonaishyötysuhdetta määrittäessä ei käytetä oletushyötysuhdetta tai kattilan takuuhyötysuhdetta. Kokonaishyötysuhteen tulee perustua tariffijakson aikana toteutuneisiin tuotantotietoihin ja toteutuneeseen energialähteiden kulutukseen.

12 §

Tietojen säilyttäminen

Sähkön tuottajan on huolehdittava 6, 7 ja 9—11 §:ssä tarkoitettujen tietojen tallentamisesta siten, että Energiamarkkinaviraston ja todentajan on mahdollista varmistua seurantajärjestelmän ja sen perusteella lasketun tuotantotukeen oikeuttavan sähkön tuotannon määrän ja mahdollisen kokonaishyötysuhteen luotettavuudesta ja tarkkuudesta.

Sähkön tuottajan on säilytettävä tiedot syöttötariffijärjestelmän osalta kymmenen vuotta siitä vuodesta lukien, jolloin syöttöta-

riffijärjestelmään hyväksymistä koskeva päätös on rauennut tai peruutettu, ja kiinteän sähkön tuotantotuen osalta kymmenen vuotta siitä vuodesta lukien, jolloin viimeinen tukierä on maksettu.

13 §

Todentajan pätevyysalue

Todentajaksi hyväksymistä koskevassa päätöksessä pätevyysalue määritetään energialähteiden ja niihin liittyvien voimalaitos-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

tyyppien erityisten edellytysten mukaan. Pätevyysalueita ovat:

- 1) tuulivirtaus;
- 2) vesivirtaus;
- 3) biokaasu;
- 4) metsähake;
- 5) puupolttoaine.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011.

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

Hallitusneuvos Anja Liukko

Työ- ja elinkeinoministeriön asetus

Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

Työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaisesti säädetään valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994 sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 495/2005:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Energiamarkkinaviraston maksullisista suoritteista, niiden maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista.

2 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista Energiamarkkinavirasto perii tässä asetuksessa säädettyt maksut, ovat:

- 1) päätös sähkö- tai maakaasuverkkolupa-asiassa;
- 2) päätös sähköjohtojen rakentamislupa-asiassa;
- 3) päätös sähkö- tai maakaasuverkon siirtoa koskevassa asiassa;
- 4) päätös sähkö- tai maakaasu liiketoimintojen eriyttämistä koskevassa asiassa;
- 5) päätös poikkeusluvasta maakaasun siirtopalvelun tarjoamisessa;
- 6) voimalaitosten varmennuksia suorittavan arviointilaitoksen hyväksyminen;
- 7) päätös verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävissä sähkön kaupassa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1228/2003 7 artiklan sekä verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävissä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009 17 artiklan mukaista vapautusta koskevassa asiassa;
- 8) päätös tehoreserviin kuuluvien voima-

laitosyksiköiden käytösääntöjen vahvistamista koskevassa asiassa;

9) päätös tehoreservin rahoittamiseksi kerättävien maksujen määräytymisperusteiden vahvistamista koskevassa asiassa;

10) päätös maakaasumarkkinalain (508/2000) 2 luvun 4 a §:n mukaista vapautusta koskevassa asiassa;

11) päätös kasvihuonekaasujen päästölupa-asiassa;

12) päätös päästökauppalain (683/2004) ja uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annetun lain (1396/2010) mukaisen todentajan hyväksymistä koskevassa asiassa;

13) päätös uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annetun lain mukaisesta ennakkotiedosta;

14) sähköverkonhaltijoiden valvonta;

15) maakaasuverkonhaltijoiden valvonta;

16) päästökaupparekisterin ylläpito;

17) päästöselvityksen käsittely.

3 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka Energiamarkkinavirasto hinnoittelee liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat tilaukseen tai muuhun toimeksiantoon perustuvat palvelut ja muut suoritteet:

1) selvitykset, tutkimukset ja julkaisut;

2) Energiamarkkinaviraston henkilöstön käyttö ulkopuolisissa koulutus-, suunnittelu- ja muissa asiantuntijatehtävissä lukuun ottamatta tehtäviä, jotka välittömästi tukevat Energiamarkkinaviraston valvontatehtäviä tai maksutonta toimintaa;

3) tilojen ja laitteiden käyttö sekä virasto- ja toimistopalvelut ulkopuolisille;

4) menetelmien, tietojärjestelmien, ohjelmien ja vastaavien suoritteiden sekä tietojärjestelmissä olevien tietoaineistojen käyttöoikeuksien ja tietoaineistojen tekninen luovuttaminen tilauksesta ulkopuolisille;

5) valokopiot ja muut jäljennökset.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tiedon esille hakemisesta sekä saman lain 34 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosteiden antamisesta perittävistä maksuista päättää Energiamarkkinavirasto ottaen huomioon mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä säädetään.

4 §

Hakemusmaksut

Energiamarkkinaviraston hakemukseen antamista päätöksistä peritään hakijalta maksuja seuraavasti:

1) sähkö- ja maakaasuverkkolupa-asiat:

a) päätös sähköverkkolupahakemukseen 2 800 euroa;

b) päätös maakaasuverkkolupahakemukseen 2 200 euroa;

c) päätös järjestelmävastaavan sähköverkkolupahakemukseen 10 000 euroa;

d) päätös järjestelmävastaavan maakaasuverkkolupahakemukseen 7 000 euroa;

e) päätös sähköverkkotoiminnan luvanvaraisuudesta vapauttamista koskevassa asiassa 2 200 euroa;

f) päätös maakaasuverkkotoiminnan luvanvaraisuudesta vapauttamista koskevassa asiassa 2 200 euroa;

2) sähköjohtojen rakentamislupa-asiat:

a) päätös nimellisjännitteeltään vähintään 110 ja alle 400 kilovoltin sähköjohdon rakentamislupahakemukseen 4 000 euroa;

b) päätös nimellisjännitteeltään vähintään 400 kilovoltin sähköjohdon rakentamislupahakemukseen 6 000 euroa;

3) sähkö- ja maakaasuverkon siirtoa koskevat asiat:

a) päätös sähköverkon siirtoa koskevaan hakemukseen 2 500 euroa;

b) päätös maakaasuverkon siirtoa koskevaan hakemukseen 2 500 euroa;

4) päätös sähkö- tai maakaasuliiketoimin-

tojen eriyttämistapaa koskevaan poikkeuslupa-hakemukseen 2 200 euroa;

5) päätös poikkeusluvasta maakaasun siirtopalvelun tarjoamisessa 2 200 euroa;

6) sähkön alkuperän varmentamisesta ja ilmoittamisesta annetun lain (1129/2003) mukaisia voimalaitosten varmuuksia suorittavan arviointilaitoksen hyväksyminen 1 200 euroa;

7) päätös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1228/2003 7 artiklan tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009 17 artiklan mukaisista vapautusta koskevassa asiassa;

a) päätös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1228/2003 7 artiklan tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009 17 artiklan mukaisista vapautuksesta 10 000 euroa;

b) päätös alakohdassa a tarkoitettujen päätöksen muuttamisesta 8 000 euroa;

8) päätös maakaasumarkkinalain 2 luvun 4 a §:n mukaisesta vapautuksesta 10 000 euroa;

9) päätös tehoreserviin kuuluvien voimalaitosyksiköiden käyttösääntöjen vahvistamista koskevassa asiassa;

a) päätös sähköntuotannon eräiden tehoreservien käytettävyyden varmistamisesta annetun lain (1082/2006) 10 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen vahvistamisesta 8 000 euroa;

b) päätös alakohdassa a tarkoitettujen päätöksen muuttamisesta 5 000 euroa;

10) päätös tehoreservin rahoittamiseksi kerättävien maksujen määräytymisperusteiden vahvistamista koskevassa asiassa;

a) sähköntuotannon eräiden tehoreservien käytettävyyden varmistamisesta annetun lain 10 §:n 2 kohdan mukainen päätös maksujen määräytymisperusteiden vahvistamisesta 8 000 euroa;

b) päätös alakohdassa a tarkoitettujen päätöksen muuttamisesta 5 000 euroa;

11) kasvihuonekaasujen päästölupa-asiat:

a) päätös yhden tai usean samalla sijaintipaikalla sijaitsevan, päästökauppalain 2 §:n 1 momentin 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen polttolaitoksen päästöluvasta 1 500 euroa;

b) päätös yhden tai usean samalla sijainti-

paikalla sijaitsevan, päästökauppalain 4 §:ssä tarkoitetun polttolaitoksen päästöluvasta 1 500 euroa;

c) päätös öljynjalostamon päästöluvasta 4 700 euroa;

d) päätös kokaamon päästöluvasta 1 100 euroa;

e) päätös päästökauppalain 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun terästeollisuuden kuuluvan laitoksen päästöluvasta 4 700 euroa;

f) päätös päästökauppalain 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun mineraaliteollisuuden kuuluvan laitoksen päästöluvasta 1 800 euroa;

g) päätös päästökauppalain 2 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun metsäteollisuuden kuuluvan laitoksen päästöluvasta 2 200 euroa;

h) päätös päästökauppalain 2 §:n 1 momentin 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetun petrokemian laitoksen päästöluvasta 4 700 euroa;

i) päätös päästökauppalain 2 §:n 1 momentin 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kivivillaa tai nokimustaa valmistavan laitoksen päästöluvasta 1 800 euroa;

j) päätös a alakohdassa tarkoitetun polttolaitoksen päästöluvan muuttamisesta 1 050 euroa;

k) päätös b alakohdassa tarkoitetun polttolaitoksen päästöluvan muuttamisesta 1 050 euroa;

l) päätös öljynjalostamon päästöluvan muuttamisesta 1 900 euroa

m) päätös kokaamon päästöluvan muuttamisesta 600 euroa;

n) päätös terästeollisuuden kuuluvan laitoksen päästöluvan muuttamisesta 1 900 euroa;

o) päätös mineraaliteollisuuden kuuluvan laitoksen päästöluvan muuttamisesta 1 000 euroa;

p) päätös metsäteollisuuden kuuluvan laitoksen päästöluvan muuttamisesta 1 500 euroa;

q) päätös petrokemian laitoksen päästöluvan muuttamisesta 1 900 euroa;

r) päätös kivivillaa tai nokimustaa valmistavan laitoksen päästöluvan muuttamisesta 1 000 euroa;

s) päätös päästöluvan siirtämisestä toiselle toiminnanharjoittajalle 750 euroa;

Kohdan 11 alakohdissa a—i tarkoitettu lupamaksu peritään myös, kun komission kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla antamien päästöjen tarkkailua koskevien ohjeiden muutos edellyttää laitoksen lupaehtojen tarkistamista.

Kohdan 11 alakohdassa a tarkoitettua lupamaksua ei peritä erikseen alakohtien c—i mukaisten lupamaksujen lisäksi silloin, kun polttolaitos on kiinteä osa alakohtien c—i mukaista laitosta ja toiminnanharjoittaja hakee lupaa koko laitokselle.

Kohdan 11 alakohdassa d tarkoitettua lupamaksua ei peritä, kun kokaamo muodostaa teknisen tai toiminnallisen kokonaisuuden päästökauppalain 2 §:n 1 momentin 2 kohdan alakohdassa b tarkoitetun rauta- tai terästehtaan kanssa ja toiminnanharjoittaja hakee lupaa koko laitokselle.

12) päätös päästökauppalain ja uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annetun lain mukaisen todentajan hyväksymistä koskevassa asiassa;

a) päätös todentajan hyväksymisestä 3 400 euroa;

b) päätös todentajan hyväksymispäätöksen muuttamisesta 1 500 euroa;

13) päätös uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotuesta annetun lain mukaisesta ennakkotiedosta 1 400 euroa.

5 §

Sähköverkonhaltijoiden valvontamaksut

Energiamarkkinaviraston suorittamasta sähköverkonhaltijoiden valvonnasta peritään verkonhaltijoilta vuotuista valvontamaksua.

Jakelu- ja alueverkonhaltijoilta perittävä valvontamaksu on 1,1 promillea verkkotoiminnan edellisen päättyneen tilikauden myyntituotoista, kuitenkin vähintään 6 000 euroa.

Järjestelmävastuuseen määrätyn kantaverkonhaltijan valvontamaksu on 400 000 euroa.

6 §

Sähköverkonhaltijoiden valvontamaksujen määrittäminen

Verkkotoiminnan myyntituotoilla tarkoitetaan myynninvähennyserillä, kuten arvonlisävero ja luottotappiot, vähennetyn verkkotoiminnan liikevaihdon ja verkkoliiketoiminnan muiden tuottojen summaa.

Jos valvontamaksun määräytymisen perusteena oleva tilikausi poikkeaa kalenterivuodesta, muunnetaan verkkoliiketoiminnan myyntituotot valvontamaksua määrättäessä yhtä vuotta vastaaviksi kertomalla ne luvulla 12 jaettuna tilikauden pituus kuukausina.

7 §

Maakaasuverkonhaltijoiden valvontamaksut

Energiamarkkinaviraston suorittamasta maakaasuverkonhaltijoiden valvonnasta peritään verkonhaltijoilta vuotuista valvontamaksua.

Maakaasuverkonhaltijoilta perittävä valvontamaksu on 160 euroa verkonhaltijan edellisenä vuonna verkossaan siirtämää miljoonaa maakaasukuutiometriä kohti, kuitenkin vähintään 5 000 euroa, jos siirretty maakaasumäärä on ollut enintään 5 miljoonaa kuutiometriä, ja vähintään 6 000 euroa, jos siirretty maakaasumäärä on ollut yli 5 miljoonaa kuutiometriä. Valvontamaksun määrä on kuitenkin enintään 50 000 euroa.

Järjestelmävastuuseen määrätyn maakaasuverkonhaltijan valvontamaksu on 100 000 euroa.

8 §

Päästökaupparekisterin rekisterimaksut

Energiamarkkinaviraston suorittamasta

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2010

päästökaupparekisterin ylläpidosta peritään rekisterin käyttäjiltä maksuja seuraavasti:

1) tilin avausmaksua 75 euroa;

2) tilin käyttömaksua 0,014 euroa päästöoikeudelta vuodessa, kuitenkin vähintään 100 euroa vuodessa ja enintään 5 200 euroa vuodessa.

Tilin käyttömaksua laskettaessa käytetään tilillä kalenterivuoden aikana keskimäärin olevien päästöoikeuksien määrää.

9 §

Päästöselvitysten käsittelymaksut

Energiamarkkinaviraston suorittamasta päästöselvitysten käsittelystä peritään päästöluvan saaneilta laitoksilta vuotuista käsittelymaksua.

Päästöselvityksen käsittelymaksu on:

1) 55 euroa, jos laitoksen hiilidioksidipäästöt ovat alle 25 000 tonnia vuodessa;

2) 160 euroa, jos laitoksen hiilidioksidipäästöt ovat 25 000—49 999 tonnia vuodessa;

3) 1 150 euroa, jos laitoksen hiilidioksidipäästöt ovat 50 000—500 000 tonnia vuodessa;

4) 6 200 euroa, jos laitoksen hiilidioksidipäästöt ovat yli 500 000 tonnia vuodessa.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2011 ja se on voimassa vuoden 2011 loppuun.

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

Neuvotteleva virkamies Arto Rajala

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1396—1398, 3 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2010

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904